Certesa i compromís

El Cosmos Quartet en el concert de diumenge ANNA OTERO.

Constituït per quatre joves músics catalans, el Cosmos Quartet ha sigut la formació resident d'aquesta temporada Ibercamera a Girona, i ha tancat oficialment la programació amb un magnífic recital a la Sala de Cambra de l'Auditori. Tot i la tendra edat dels membres, el Cosmos ja s'ha assegurat un nom i un lloc en el panorama clàssic del país i més enllà, per la seva indiscutible qualitat, guanyada amb feina i compromís, com van deixar palès.

En primer lloc hem de felicitar el conjunt per la inclusió de dos quartets primerencs del segle XX, un d'Anton Webern (datat el 1905) i l'altre de Maurice Ravel (acabat el 1903). Tot i què ja són obres centenàries, ens recorden la importància d'oferir al públic continguts més contemporanis i pertinents en el període complex que estem vivint.

Malgrat la proximitat en el temps, les dues partitures no podien ser més diverses. La de Webern encara inclou algunes referències al romanticisme, que va desagregant per imposar unes textures atonalistes pròpies de la Segona Escola de Viena. És una música que ens comunica profunditat i no encomana només emocions, sinó que apel·la directament a l'intel·lecte i a la reflexió.

Ravel, com en general l'impressionisme francès, no entra en ruptura oberta amb les harmonies tradicionals, sinó que s'obstina –assolint-ho deliciosament– en la cerca de noves fórmules, percepcions i sensibilitats. El resultat és una obra medul·lar, digna de les millors antologies, on les notes van brotant, com una suau epifania de la vida mateixa.

L'èmfasi en aquesta mena de biogènesi musical fa que el nom Cosmos del Quartet guanyi òbviament tota una plenitud de sentit. Els intèrprets es van abocar en l'emanació de les peces amb una dedicació extrema i amb un encert de bonhomia i elegància que els ratifica com una aposta d'excel·lència. Per això també els melòmans més entusiastes no van eximir-se de cridar uns bravi ben merescuts.

La vetllada va discórrer amb un ordre cronològic invertit i per acabar vam recular fins a Johannes Brahms, un dels compositors fetitxe dels quatre joves còsmics –com es pot intuir també pels enregistraments del grup, disponibles a les plataformes d'internet–. Van posar afany i passió al Quartet n. 1 (1873) de l'hamburguès, un músic que gaudeix més del favor dels professionals que del públic. Però els espectadors estaven contents perquè, fent balanç, celebraven la confirmació d'un nom propi: precisament per no voler ser-ho, els membres del Cosmos Quartet es van erigir en els veritables protagonistes.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 12-05-2021, Pàgina 32
-El Punt Avui. Nacional 12-05-2021, Pàgina 26

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1968072-certesa-i-compromis.html